

Můj dětský pokoj

Můj dětský pokoj není tak úplně jen můj, protože ho sdílím se svými dvěma mladšími bratry. Vůbec to ale nevadí, neboť pokoj je velký, prostorný a světlý. Je vymalovaný bílou barvou, jen jedna stěna je ozdobena barevnou tapetou. Hodně světla je v něm díky dvěma obrovským oknům, ze kterých máme výhled na ulici.

V pravém rohu je umístěna velká šedá dvoupatrová postel. Dole má každý z mých bratrů lůžko a nahoře spím já. Ve své posteli mám hodně plyšáků a na stěně velkou poličku, do které si dávám dárky od mých nejmilejších přátel a upomínkové předměty z cest.

Do mé postele vedou vysoké dřevěné schody, které zároveň slouží jako úložný prostor. Naproti posteli je umístěna šedá sedačka se dvěma barevnými polštáři. Je přímo pod oknem, a tak na ní ráda sedávám a pozoruji, co se děje na ulici a na zahradě. Vedle sedačky stojí dlouhý pracovní stůl se třemi židlemi. Nad ním visí tři poličky, v nichž máme každý své učebnice, sešity a potřeby do školy. Vedle stolu jsou dveře, které vedou do chodby. U stěny za dveřmi jsou umístěny dvě skříně s barevnými zásuvkami. V modrých zásuvkách má své věci Honzík, v zelených Vašík a v červených já. Na zemi je položen šedý koberec. Ze stropu visí velký lustr, jehož světlo lze tlumit a více rozsvěcovat dle potřeby. To se mi moc líbilo, když jsem byla malá.

V našem dětském pokoji se cítím bezpečně a ráda v něm trávím volný čas.

Barča Kopková